

2. Пилипишин О.В., Бойко О.О. Система стандарт-кост як інструмент управління витратами в умовах нестабільної економічної ситуації. Економіка і управління підприємствами. 2022. № 9. С. 17-23.

3. Horngren C.T., Foster G., Datar S.M. Cost Accounting: A Managerial Emphasis. 14th Edition. Prentice Hall, 2013. 1072 p.

4. Bragg S.M. Cost Accounting: A Contemporary Approach. 12th Edition. McGraw-Hill, 2014. 1128p.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Шушлебін О.С., Юрченко Т.Д., здоб. ОС «магістр»
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Н.О. Бірченко**
Державний біотехнологічний університет

Теоретико-методологічні аспекти формування облікової політики відіграють вирішальну роль у забезпеченні ефективного фінансового управління та прийняття рішень підприємствами. Облікова політика повинна забезпечити відповідність звітності нормативним вимогам, передбачити організаційні аспекти її підготовки та документообіг.

Відповідно до Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, зокрема П(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» «облікова політика – сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності» [1]. За Міжнародним стандартом бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» облікова політика – «конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансових звітів» [2].

Облікова політика необхідна для забезпечення прозорості та надійності фінансової звітності, полегшуючи прийняття рішень різними зацікавленими користувачами.

Одним із ключових теоретичних аспектів формування облікової політики є концепція актуальності та достовірного уявлення. Фінансова інформація має бути актуальною для зацікавлених сторін, тобто вона має бути здатною впливати на процес прийняття ними рішень. У той самий час вона має правдиво відображати фінансову реальність підприємства. Теоретичні засади визначають вибір облікової політики, яка задовольняє цим вимогам та підвищує достовірність фінансової звітності.

Виходячи з цього, слід враховувати перелік важливих факторів, які значно впливають на вибір облікової політики:

- організаційно-правова форма підприємства;
- вид діяльності (промисловість, будівництво, торгівля, посередницька діяльність);
- обсяги діяльності, структура підприємства, середньооблікова чисельність працівників;
- податкове поле діяльності підприємства (звільнення від різного виду податків, ставки податків);
- свобода в прийнятті управлінських та фінансових рішень;
- стратегія фінансово-господарського розвитку (стратегічні цілі, розробка плану досягнення фінансових результатів);
- наявність матеріальної бази;
- система інформаційного забезпечення підприємства для достовірного та ефективного впровадження технологій;
- система матеріальної зацікавленості в ефективності роботи підприємства та матеріальної відповідальності за виконуване коло обов'язків.

Крім того, важливо враховувати вплив зовнішніх факторів на формування облікової політики. Зміни у законах, правилах та діловій практиці впливають на розробку та модифікацію облікової політики. Наприклад, прийняття нових міжнародних стандартів бухгалтерського обліку може вимагати від підприємства перегляду своєї політики для відповідності оновленим основам.

Методологічні аспекти формування облікової політики повинні включати консультативний підхід із залученням ключових зацікавлених сторін, таких як керівництво, аудитори та регулюючі органи. Цей спільний процес гарантує розгляд різних точок зору, що призводить до вибору політики, яка найкраще відображатиме фінансовий стан підприємства та відповідатиме потребам зацікавлених сторін.

Отже, теоретико-методологічні аспекти формування облікової політики мають вирішальне значення для досягнення підприємством прозорості та надійності фінансової звітності. Формування облікової політики на підприємстві є дуже складним, трудомістким і відповідальним процесом, оскільки вона вимагає виконання ряду складних аналітичних процедур і розробляється не на один рік. Це вимагає від підприємства більш виваженого підходу до формування облікової політики, яка б враховувала особливості його діяльності.

Інформаційні джерела

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: затв. наказом М-ва фінансів України від 07.02.2013р. № 73 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.

2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/929_020.

ОБЛІК І ВИПЛАТА ДИВІДЕНТІВ ТА АКЦІЙ В КОРПОРАЦІЯХ

Ярова А.О., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.О. Кирильєва**
Державний біотехнологічний університет

Власний капітал є одним із найважливіших складових фінансової структури корпорацій. Він відображає вклад власників, забезпечує фінансову стійкість підприємства та є основою для формування активів. Облік формування власного капіталу має велике значення для ефективного фінансового управління та прийняття стратегічних рішень корпорацією. У цій статті розглянемо процес формування власного капіталу, його складові та основні аспекти обліку цього процесу.

Власний капітал – це частина активів підприємства, що залишається після вирахування його зобов'язань. Власний капітал (також називається акціонерним капіталом) корпорації складається з коштів, внесених акціонерами (власниками акцій) та зареєстрованих у вигляді акційного капіталу. Це різновид власних фінансових ресурсів підприємства, які не включають обов'язкових платежів із заборгованості перед сторонніми кредиторами.

Власний капітал є важливим показником фінансової стійкості корпорації і демонструє рівень власних ресурсів, які можуть бути використані для фінансування поточних операцій та інвестицій в майбутнє. З позиції власників акцій, власний капітал є джерелом власних інвестицій та доходів, які вони отримують від участі у корпорації.

Власний капітал корпорації складається з різних складових, які відображають різні джерела та зміни в капіталі. Основними складовими власного капіталу є:

1. Акціонерний капітал представляє собою кошти, внесені акціонерами (власниками акцій) корпорації. Він включає в себе номінальну вартість акцій та можливі додаткові внески, здійснені акціонерами. При випуску акцій, їхню номінальну вартість стає складовою акціонерного капіталу. Також, акціонерний капітал може збільшуватися через додаткові внески акціонерів.

2. Додатковий капітал включає в себе різницю між ринковою вартістю акцій та їх номінальною (або оголошеною) вартістю. Ця